حق با شماست

info@jamejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#یافت‌آباد-ترافیک

هاشمی از تهران:

در منطقه یافت‌آباد جنوبی از میدان الغدیر تا مسجد صاحب‌الزمان(عج) در خیابان زندیه حدود صد خانه قدیمی عقب‌نشینی نکرده‌اند در حالی که بقیه خانه‌ها نوساز بوده و عقب‌نشینی کرده‌اند. این مساله باعث تنگ‌شدن خیابان در آن محدوده و در نتیجه شکل‌گیری ترافیک سنگین شده است. با وجود درخواست مکرر به شهرداری تهران اما تاکنون ترتیب اثری داده نشده است.

#ناتوانی-دولت

یک شهروند:

افزایش قیمت‌ها (به‌خصوص مسکن، ارز، سکه و خودرو) آن هم برای چندمین بار و وجود بازار افسارگسیخته نشان می‌دهد دولت از کنترل بازار ناتوان است.

#بازنشسته-حقوق

صحرایی از تهران:

چرا اضافه حقوق سال ۹۹ برای بازنشستگان تامین اجتماعی با وجود گذشت سه ماه از سال اعمال و پرداخت نشد؟ مسؤولان محترم جوابگوی بازنشستگان باشند.

#موتورسیکلت-برقی

هلالی از تهران:

چرا شهرداری تهران تسهیلات ارزان قیمت برای تبدیل موتورسیکلت‌های فرسوده به برقی نمی‌دهد؟ این طرح در کنترل آلودگی هوا و صوتی نقش مهمی دارد.

#اجاره-مسکن

قنبری از تهران:

به‌خاطر نبود سازوکار مناسب در تعیین اجاره‌بها، قیمت‌ها به‌شدت افزایش پیدا کرده و مستاجران بیشترین آسیب را می‌بینند.

جوابیه

در پی درج پیامی در روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۹/۴/۴ با عنوان «مترو - ماسک» مشاور مدیرعامل و مدیر ارتباطات و امور بین‌الملل متروی شهر تهران و حومه با ارسال نمابری اعلام کرد: استفاده از ماسک هنگام ورود به شبکه مترو الزامی است و از زمان ابلاغ این موضوع توسط ستاد ملی مبارزه با کرونا، شرکت بهره‌برداری متروی تهران و حومه از شهروندان و مسافران درخواست کرده برای حفظ سلامتی خود و دیگران حتما از ماسک استفاده کنند و با مدیریت در زمان‌بندی سفر، از ترددهای غیرضروری در ساعات شلوغ خودداری کنند. گفتنی است استفاده از ماسک هنگام استفاده از مترو بسیار مهم است و اگر مسافری بدون ماسک وارد شبکه مترو شود توسط پلیس مترو و پرسنل مستقر ایستگاه‌ها تذکر می‌گیرد.

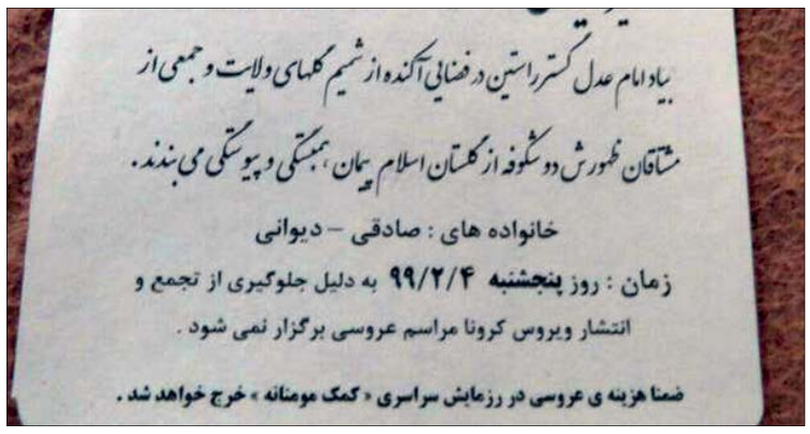

بیاد امام عدل گستر راستین در فضایی آکنده از شمیم گلهای ولایت و جمعی از مشتاقان ظهورش دو شکوفه از گلستان اسلام پیمان، همبستگی و پیوستگی می‌بندند.

خانواده های : صادقی – دیوانی

زمان : روز پنجشنبه ۹۹/۲/۴ به دلیل جلوگیری از تجمع و انتشار ویروس کرونا مراسم عروسی برگزار نمی شود .

ضمنا هزینه ی عروسی در رزمایش سراسری « کمک مومنانه » خرج خواهد شد .

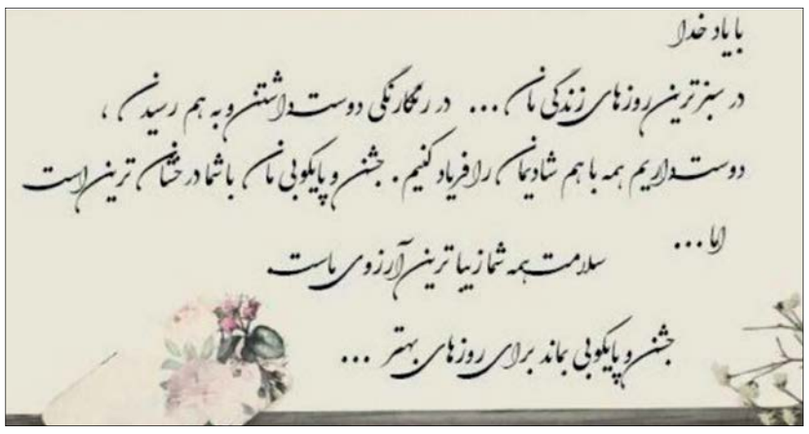

با یاد خدا

در سبزترین روزهای زندگی‌مان ... در رهگذرنگی دوست داشتنی و به هم رسیدن، دوست داریم همه با هم شادیمان را فریاد کنیم. جشن و پایکوبی‌مان با شما درخشان‌ترین است اما ...

سلامت همه شما زیباترین آرزوی ماست

جشن و پایکوبی بماند برای روزهای بهتر ...

در آستانه روز ازدواج از زوج‌هایی نوشته‌ایم که در روزهای کرونایی زندگی مشترک‌شان را متفاوت اما شیرین آغاز کرده‌اند

عروسی در عصر کرونا

کم نیستند زوج‌هایی که این روزها برای حفظ سلامتی عزیزان‌شان از برگزاری جشن عروسی خودداری می‌کنند

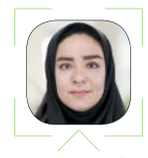

نرگس خانعلی‌زاده

جامعه

بعدها خاطراتی نقل می‌شود از عروسی‌هایی که شبیه هیچ‌کدام از عروسی‌هایی که تا به‌حال رفته بودیم نبودند؛ عروسی‌هایی که تالار و شام و موسیقی نداشت، عروسی‌هایی که با همه خلوتی و سکوتش، از بعضی از عروسی‌های همیشگی قشنگ‌تر بود و باعث و بانی‌اش ویروسی بود که با همه زشتی‌اش اتفاقات قشنگی را نیز ایجاد کرد. ویروسی که تا سر چرخاندیم آن را در زندگی‌هایمان دیدیم و با تعداد زیادی از عروس و دامادهایی روبه‌رو شدیم که برای روز عروسی‌شان و رفتن به خانه‌بختی که همیشه به آن فکر می‌کردند، آرزوهای سفید و رنگی زیادی داشتند؛ اما ناگهان همه چیز تغییر کرد ولی آنها اجازه ندادند غم این ویروس آن‌قدر بزرگ شود که شیرینی بهترین روزهای زندگی‌شان را قورت بدهد. کم نیستند عروس و دامادهایی که وقتی راه جشن عروسی چند صد نفری و پرهیاهوی همیشگی به رویشان بسته شد، در جشن‌های دیگری، اما کمی آرام‌تر و کمی جمع‌وجورتر را به روی خودشان و آرزوهایشان باز کردند. امروز به مناسبت سالروز ازدواج حضرت‌علی(ع) و حضرت‌فاطمه(س) و روز ازدواج، سراغ عروس و دامادهایی رفتیم که کاری فراتر از یک جشن و شادی یک شبه کرده‌اند.

کارتی بدون دعوت

«همسرم دل بزرگی داشت که قبول کرد.» این را آقای داماد می‌گوید؛ راست هم می‌گوید. عروسی برای خانم‌ها یک چیز دیگر است اما کرونا که آمد انگار همه را قوی‌تر از قبل کرد. از نیمه شعبان که رهبر انقلاب از رزمایش مومنانه و کمک به نیازمندان در این روزهای سخت گفتند تا راه افتادن موج این همدلی که به کل کشور رسید، لیدا دیوانی و فرهاد صادقی هم سهم خودشان در این رزمایش را برداشتند و دست خالی نماندند. انگار راه افتادن رزمایش مومنانه، توانست مرهمی برای دل این عروس و داماد عجبشیری باشد که آن‌قدرها هم از برگزارنشدن اجباری جشن عروسی‌شان به‌هم نریزند و شروع زندگی مشترک‌شان را طور دیگری جشن بگیرند. آنها تصمیم گرفتند هزینه مراسمی را که قرار بود در اردیبهشت ۹۹ برگزار شود در راهی که سر و صدایش در کشور پیچیده بود صرف کنند تا شاید زخمی از نیازمندان و آسیب‌دیده‌های کرونایی درمان شود. تصمیم‌شان که قطعی شد، کارت‌های عروسی‌شان را سفارش دادند؛ کارت‌هایی که در آن خبری از دعوت مهمان‌ها نبود؛ تنها یک روز خاص را مشخص کرده بودند که خودشان بروند و بسته‌های معیشتی را که تهیه کرده بودند در بین مردم پخش کنند و از همان راه هم به خانه نو و تازه‌چیده‌شده‌شان بروند. در این کارت نوشته شده بود که به‌دلیل جلوگیری از تجمع و شیوع کرونا مراسم عروسی برگزار نمی‌کنیم و تصمیم گرفته‌ایم هزینه عروسی را به رزمایش سراسری کمک‌های مومنانه تقدیم کنیم.

سلامت شما، جشن ماست

در شهرستان جم رسم است که مراسم عروسی با لباس محلی برگزار می‌شود و آداب و رسوم محلی و دلچسبی دارد. برای همین است که خانواده‌های عروس و داماد خیلی مشتاق و چشم‌انتظار عروسی فرزندان‌شان هستند. قرار بود نوروز۹۹، عید متفاوتی برای عروس و داماد اهل شهرستان جم باشد؛ عیدی که سور و سات جشن عروسی‌شان را تدارک دیده بودند و قرار بود در اولین روزهای فصل بهار، زندگی مشترک‌شان را در زیر یک سقف آغاز کنند اما همین که آقای داماد، مختار هنرمند یکی از نجات‌گران سازمان جمعیت هلال‌احمر است، کافی بود که تصمیم جدید دونفره‌ای برای زندگی مشترک‌شان در این روزهای پرهیاهوی شیوع کرونا بگیرند: «هدف ما این بود که زندگی مشترک‌مان را آغاز کنیم اما هیچ چیز عادی و مثل همیشه نبود. برای همین تصمیم گرفتیم حالا که ویروس کرونا برنامه‌های پیش‌بینی‌شده‌مان را به‌هم ریخته‌است، برنامه‌های بهتری جایگزینش کنیم؛ برای همین به این نتیجه رسیدیم بخش زیادی از هزینه‌ای که قرار بود صرف مراسم عروسی شود، برای امور خیریه و خرید تجهیزات و وسایل برای مقابله با کرونا هزینه کنیم.» حالا آنها در شادی هر یک نفری که با کمک مالی آنها سلامت می‌شود، شریک هستند و همین جشن همیشگی‌شان است.

مراسم بیمارستانی

قرار بود عروسی‌شان ۱۹ فروردین باشد؛ قراری که به عروسی نرسید و در حد یک جشن کوچک دوستانه در بیمارستان برگزار شد و اتفاقا همان هم خاطره‌ای شد از تاریخی که قرار بود روز عروسی باشد اما کرونا آمد. اسماعیل باقری در بخش رادیولوژی بیمارستان لنگرود و خانم رحیمی هم در بخش آزمایشگاه کلینیک تامین اجتماعی شهرستان رودسر فعالیت می‌کند. عروس و دامادی که می‌گویند مدام فکر می‌کردیم اوضاع درست می‌شود، اما نشد و بالاخره عروسی را لغو کردیم. اما نباید از کنار آن روز بی‌تفاوت می‌گذشتند و خب نگذشتند؛ این‌طور که آقاداماد در این روز یک جعبه شیرینی می‌خرد و به محل کار همسرش می‌رود و در کنار همکارانش غافلگیرش می‌کند تا یادشان نرود آن روز قرار بود چه روزی باشد. عروس‌خانم می‌گوید: «مادر و پدرم خیلی به من اصرار کردند به‌خاطر کرونا دیگر نرو اما خودم مطمئن بودم که نباید در این شرایط جا خالی می‌کردم.» خانم رحیمی در خط مقدم مبارزه با کرونا آن‌قدر ماندگار شد که عروسی جمع‌وجور دوستانه‌اش هم همان‌جا برگزار شد.

آغاز زندگی طلبه‌ای

حتی زمانی که پای کرونایی هم در میان نبود، برنامه همه‌چیز ساده و متفاوت ریخته شده‌بود. نه از تالار خبری بود و نه از چندین و چند نوع غذا؛ حتی کارت عروسی‌شان هم شکل و شمایل متفاوتی داشت و جنبه فرهنگی و انقلابی‌اش بر همه‌چیز غالب بود. علی بدرلو، داماد طلبه ماجراست؛ طلبه‌ای که کارت عروسی متفاوت‌شان را هم چاپ کرده‌بودند و قرار بود درست در نیمه اسفندماه، سر خانه و زندگی‌شان بروند؛ اما تقریبا دو هفته قبل از برگزاری مراسم، اتفاقی افتاد که هیچ عروس و دامادی فکرش را نمی‌کرد. حالا آنها فرصت خیلی کمی داشتند تا بهترین تصمیم را بگیرند. آقای بدرلو و همسرش هم یکی از آن تصمیم‌های درست و حسابی را گرفتند و به هوای کرونا، زانوی غم بغل نگرفتند و شروع زندگی مشترک‌شان را فقط به خاطر یک جشن به تاخیر نینداختند: «زندگی‌مان را شروع می‌کنیم اما وقت برای جشن عروسی زیاد است.» آقای داماد از همان روزهای اولی که بحث حضور طلاب در بیمارستان‌ها مطرح شد، همراه دیگر جهادگران وارد عرصه خدمت‌رسانی به بیماران کرونایی شد. حالا از ۱۵ اسفند ۹۸ چند ماهی گذشته و آقاداماد و عروس خانم اولین روزهای زندگی مشترک‌شان را بدون برگزاری حتی همان جشن ساده تجربه می‌کنند.

جشنی با خنده‌های بلند

عماد امیری و فریبا جلیلی هر دو هلال‌احمری هستند. زوجی که قرار بود اسفند ماه ۹۸ عروسی بگیرند، با صدها نفر از کسانی که دوستشان دارند جشن بگیرند و خوشحال و خندان زندگی‌شان را شروع کنند اما تنها قسمت آخر و البته اصل کاری برنامه‌هایشان به نتیجه رسید و آنها زندگی‌شان را شروع کردند؛ اما چطور و چگونه‌اش آن طوری نبود که فکرش را می‌کردند. آنها هم مثل همه عروس و دامادها فکر می‌کردند همه چیز چند روزه و شاید چند هفته‌ای درست شود اما نشد و واقعیت را پذیرفتند؛ آنقدر که تصمیم گرفتند منتظر تمام شدن کرونا نمانند و شروع دیگری برای زندگی‌شان بچینند. آنها تیرماه و چهار ماه بعد از زمان قبلی عروسی‌شان را برای شروع زندگی‌شان مشخص کردند و هزینه جشنی که قرار بود برگزار شود به یکی از خانه‌های ایتام بخشیدند. آنها ماشین‌شان را گل زدند، لباس عروس و دامادی پوشیدند، به خانه ایتام رفتند و هدیه و کیک‌شان را آنجا دادند و بعد کلید به در خانه بخت‌شان انداختند.

شادی لبخند تو

خانم عباسیان و آقای شایان‌فر هم یکی دیگر از عروس و دامادهایی بودند که شادی جشن ازدواجشان، با شیوع بحران کرونا در کشور همزمان شد، اما این‌طور که می‌گویند این ویروس باعث شد شیرینی شروع زندگی‌شان را به شکلی دیگر تجربه کنند. عروس خانم می‌گوید: «برای روز عروسی‌مان، چیزی حدود هزارتا کارت دعوت مهمانان چاپ کرده بودیم که قبل از این‌که پخش‌شان کنیم، کرونا آمد و همه‌مان را غافلگیر کرد.» برای همین شادی‌مان را به شکلی دیگر و با آدم‌های دیگری شریک شدیم.» حالا متن کارت عروسی‌شان هم که به دست فامیل و دوستانشان در شهرستان طبس رسید، تغییر کرده بود: «گرچه بی‌حضور دوستان، این محفل شور و شوق ندارد، اما به دلیل شیوع ویروس کرونا و برای حفظ سلامتی شما دوست عزیز بنا شد تا از عروسی صرف‌نظر کنیم و هزینه‌اش را نذر خنده کودکی کنیم که پدرش در زندان محبوس است.»

یادداشت:
مریم افضلی

روان‌شناس

با خودتان روراست باشید

جشن ازدواج و مراسم عروسی موضوعی است که کاملا به شخصیت زوج ارتباط دارد و عروس و داماد باید بتوانند بهترین تصمیم را برایش بگیرند تا مبادا در آینده، گله، نارضایتی، حسرت و یا هر حس ناخوشایند دیگری بر هر دو طرف و به خصوص عروس غلبه کند. این روزها که ویروس کرونا، همه برنامه‌ریزی‌های عروس و دامادها را به هم ریخته‌است، با نمونه‌های زیادی مواجه هستیم که نمی‌دانند چه‌کار کنند و از این اتفاق بسیار ناراحت هستند.

روحیه افراد متفاوت است و نمی‌شود یک نسخه مشخصی برای همه ارائه کرد. در چنین مواقعی، هرکسی باید طبق شناختی که از خودش دارد و بدون رودربایستی با دلش، تصمیم بگیرد؛ آنقدر که در آینده اما و اگری برایش نماند که چرا این کار را نکردم یا چرا این تصمیم را گرفتم. تصمیم‌گیری یک فرآیند است و بهتر است در چنین روندی، فواید و معایب تصمیم‌مان را در نظر بگیریم. به هر حال هیچ اتفاقی به طور کامل و صد در صد نیست. در واقع باید ببینیم اولویت‌هایمان چیست؟ شروع زندگی مشترک برایمان در چه درجه‌ای از اهمیت قرار دارد؟ آیا جشن عروسی تنها یک مرحله برای رسیدن به زندگی مشترک است یا خود جشن هم از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است؟ باید تشخیص بدهیم اگر جشنی نمی‌گیریم، با عادی شدن اوضاع هم به تصمیمی که گرفته‌ایم پایبند هستیم؟ آیا با دیدن و شرکت در جشن‌ها و مراسم دیگر، ته دلمان غم و غصه‌ای وجود نخواهد داشت؟

موضوع این است که هرکسی باید خصوصیات خود را بداند و ببیند چطور می‌تواند با این اتفاق کنار بیاید و حال خودش را خوب کند. زوج‌های متعددی هستند که با یک خاطره خوب هم راضی می‌شوند و مثلا گرفتن عکس‌های آتلیه‌ای برایشان کفایت می‌کند و همان برایشان حکم آغاز زندگی را دارد و این طوری، شیرینی روز ازدواج را تجربه می‌کنند؛ عده‌ای با یک شام بسیار کوچک در کنار پدر و مادرشان و عده دیگری هم با صرف هزینه مورد نظرشان در امور خیریه این احساس را به‌دست می‌آورند. بهتر است اگر کسی با چنین برنامه‌هایی از کرده خودش راضی می‌شود و مطمئن است در آینده پشیمان نخواهد شد، به دنبال چنین اقداماتی باشد و اگر فکر می‌کند عروسی نگرفتن برایش تبعات روحی زیادی دارد، بهتر است راه دیگری را انتخاب کند. به هر حال این شرایطی است که در آن قرار گرفته‌ایم و هر عروس و دامادی باید خودشان با توجه به شناختی که از خودشان دارند، بهترین تصمیم را برای یکی از مهم‌ترین اتفاق‌های زندگی‌شان بگیرند.